

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010430
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113010430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému mladistvému H. O., stíhanému pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného mladistvého H. O. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/33/2013 zo dňa 29.04.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný mladistvý

H. O., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom S. Č.. O. XXX, N., okres Š., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. b/, písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 117 ods. 5 Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného mladistvého pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste:

? rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/115/2013 zo dňa 17.02.2014,

? rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 zo dňa 27.02.2014,

? rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/131/2013 zo dňa 25.06.2014,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/33/2013 zo dňa 29.04.2015 bol obžalovaný mladistvý H. O. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

7. augusta 2012 v čase okolo 17.30 hod. v G. na J. N. po tom, ako pristúpil k poškodenému maloletému K. K., narodenému XX. M. XXXX, od tohto pýtal peniaze, pričom po tom, ako mu maloletý poškodený povedal, že nemá, agresívne sa obrátil na maloletého poškodeného a od tohto žiadal, aby mu ukázal peňaženku hroziac mu pritom jeho dobitím, po čom mu maloletý poškodený peňaženku ukázal, mladistvý obvinený si z nej vybral 2,-€ a po tom, ako si všimol, že maloletý poškodený má v peňaženke aj papierové bankovky, chcel si zobrať aj tieto, pričom poškodený mu ich nechcel dať, mladistvý obvinený sa mu opäť vyhrážal tým, že ak mu nedá aj tieto peniaze, podreže ho, po čom mu maloletý poškodený žiadané peniaze dal a mladistvý obvinený z miesta činu odišiel, čím spôsobil poškodenej H. K., matke maloletého poškodeného, škodu vo výške 32,-€.

Za to bol súdom I. stupňa odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného mladistvého pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný povinný nahradiť poškodenej H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., N. X, škodu vo výške 32,- eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 zo dňa 27.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 04.05.2015 na č.l. 264 odvolanie čo do výroku o vine a treste obžalovaný mladistvý H. O., ktoré odôvodnil samostatným podaním dňa 24.06.2015 na č.l. 281-282. V úvode tohto najskôr poukázal na výrok o vine, ako aj treste a náhrade škody napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa.

K výroku o treste uviedol, že z výroku napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd rozhodol tak, že obžalovaného podľa 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ustanovenie § 48 Tr. zák. popisuje vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný neprekročil osemnásť rok svojho veku, bolo potrebné rozhodnúť o zaradení na výkon trestu podľa osobitnej právnej úpravy uvedenej v ustanovení § 117 ods. 4 Tr. zák. a to tak, že trest vykoná v ústave na výkon trestu pre mladistvých. Odvolateľ má za to, že rozhodnutie o vonkajšej diferenciacii výkonu trestu podľa § 48 Tr. zák. je preto nesprávne.

Z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd uložil súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd pri ukladaní trestu neprihliadol v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prospech obžalovaného. Obžalovaný má za to, že aritmetický pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je v prospech okolností poľahčujúcich, súd neprihliadol pri ukladaní trestu na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. b/, písm. h/, písm. j/ a písm. l/ Tr. zák. Obžalovaný s poukazom na vek, v ktorom sa dopustil protiprávneho konania (15r.), nemal dostatok skúseností a vedomostí, nevedel dostatočne posúdiť dopad svojho konania a uvedomiť si jeho závažnosť. Rovnako tak je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný pochádza z rozvráteného rodinného prostredia, jeho rodičia o neho nejavia trvalá záujem a výchovne na neho nepôsobia, pričom tento stav obžalovaný nespôsobil. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal.

Obžalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Tr. zák. Trestný zákon stanovuje najvyššiu dolnú hranicu trestnej sadzby na dva roky a hornú hranicu na sedem rokov. V prípade obžalovaného, za predpokladu výpočtu trestnej sadzby postupom len podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. je síce možné ustáliť záver o tom, že uložený trest je čo do výšky trestom zákonným, avšak obžalovaný poukazuje na skutočnosť, ž v prípade ukladaní trestu postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods.

2 Tr. zák. je možné uložiť obžalovanému miernejší trest a to najmä s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o osobu mladistvého. Obžalovaný považuje uložený trest za neprimerane prísny.

K výroku o vine odvolateľ uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby, čo je zrejmé zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 29.04.2015, ako aj písomného vyhotovenia rozsudku. Obžalovaný podľa výroku o vine spáchal zločin lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. a/ Tr. zák. Obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 4Pv 529/12-21 zo dňa 20.05.2013 bola rovnako podaná z dôvodu, že obžalovaný mal spáchať zločin lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 písm. a/ Tr. zák.

Obžalovaný touto cestou poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru absentuje zákonný dôvod na použitie ustanovenia § 20 Tr. zák. s poukazom na skutočnosť, že trestný čin nebol spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov, čo okrem iného vyplýva aj z uznesenia ČVS: ORP-1098/1-OVK-BA-2012 zo dňa 08.08.2012.

Záverom vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1T/33/2013-265 zo dňa 29.04.2015 zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 24.09.2015, pričom o konaní tohto termínu bol zákonný zástupca H. O. riadne a včas upovedomený. Ten totiž uviedol pri svojom prvom výsluchu adresu na doručovanie E. Č.. XX, Š., odkiaľ sa upovedomenie vrátilo späť dňa 07.09.2015 s poznámkou, že adresát je neznámy. Podľa § 66 ods. 4 Tr. por. sa písomnosť považuje za doručenú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

Taktiež aj Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky pracovisko Š. bol a včas upovedomený, čo preukazuje doručenky zo dňa 03.09.2015, ktorý sa síce na daný termín neustanovil, avšak svoju neúčast' riadne ospravedlnil listom zo dňa 09.09.2015, kde zároveň súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti.. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd následne postupom podľa § 294 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti uvedených osôb.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 24.09.2015 obhajca obžalovaného mladistvého H. O. JUDr. Peter Šrobár uviedol, že trvá na odvolaní len proti výroku o treste, na odvolaní proti výroku o vine netrvá, pretože jeho mandant urobil prehlásenie, že je vinný. Ďalej uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Zástupca krajskej prokuratúry Bratislava považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný mladistvý H. O. navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť, trest vo výmere 4 roky považoval za prísny.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného Kolomana O. je čiastočne dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.03.2013 učinil obžalovaný mladistvý H. O. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 Tr. por. odpovedal áno. Napokon po návrhu prokurátora súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň, že sa dokazovanie vykoná dokazovanie iba k osobným pomerom obžalovaného mladistvého a skutočnostiam dôležitým pre uloženie trestu. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok.

Odvolací súd si teda prehlásenie obžalovaného mladistvého učinené podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Odvolanie obžalovaného mladistvého H. O. pôvodne smerovalo aj proti výroku o vine, aj voči výroku o treste, avšak na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného modifikoval podané odvolanie len proti výroku o treste, takže odvolací súd bol viazaný revíznym princípom podľa § 317 ods. 2 Tr. por. a preskúmaval len výrok o treste.

Čo sa týka výroku o treste, odvolací súd tento preskúmal a zistil, že súd I. stupňa pri jeho ukladaní pochybil v nasledujúcom smere:

a/spoločný trest

Úvodom k tejto časti odvolací súd konštatuje, že pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému mladistvému musel vychádzať zo skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 zo dňa 27.02.2014 bol obžalovanému mladistvému uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Túto skutočnosť bolo potrebné rešpektovať a odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný mladistvý najskôr spáchal skutky zo dňa 25.04.2012 (2T/115/2013) a zo dňa 17.04.2012 (1T/44/2013) a až následne mu bolo oznámené vznesenie obvinenia dňa 26.04.2012 vo veci 2T/115/2013. Záverom teda vyplýva, že súd I. stupňa pochybil, keď nerešpektoval túto podstatnú skutočnosť a mal ukladať aj spoločný trest.

b/súhrnný trest

Následne bolo potrebné vziať do úvahy ďalšiu podstatnú skutočnosť, že obžalovaný mladistvý najskôr spáchal skutok dňa 07.08.2012, ktorý je predmetom tohto konania.

Následne spáchal skutok dňa 17.04.2012, za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 zo dňa 27.02.2014 obžalovanému mladistvému uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Následne spáchal skutok dňa 25.04.2012, za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/115/2013 zo dňa 17.02.2014 obžalovanému mladistvému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Napokon obžalovaný mladistvý spáchal skutok dňa 03.09.2012, pričom rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/131/2013 zo dňa 25.06.2014 bolo podľa § 44 Tr. zák. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013.

Všetky vyššie podrobne uvedené skutky obžalovaný mladistvý spáchal skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/44/2013, čo bolo dňa 28.05.2013. Tento bol síce v riadnom opravnom konaní zrušený, ale napokon bol obžalovaný mladistvý právoplatne odsúdený rozsudkom zo dňa 27.02.2014, takže s poukazom na R 42/1968 Zbierky rozhodnutí bolo potrebné brať do úvahy toto prvé odsudzujúce rozhodnutie, i keď bolo neskôr zrušené, pretože neskôr toto konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatela.

Bolo potrebné sa zákonným spôsobom vysporiadať so všetkými tromi vyššie uvedenými skutkami a odsúdeniami, pričom súd I. stupňa nesprávne bral do úvahy len jedno z nich. I keď všetky štyri skutky netvorí jeden pokračovací prečin, ale iba druhý a tretí v poradí, všetky štyri sú však v súbehu a najmä všetky boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/44/2013.

Odvolací súd teda túto časť uzatvára konštatovaním, že s poukazom na vyššie uvedený podrobný rozbor a vzniknutú situáciu pri zistených súbehoch je potrebné obžalovanému mladistvému ukladať spoločný súhrnný trest. Zákonný rámec na uloženie tejto kombinácie trestov v jednom umožňuje ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák. veta posledná, podľa ktorého ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Čo sa týka trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/123/2015 zo dňa 18.05.2015, právoplatným dňa 02.06.2015, obžalovaný mladistvý podľa skutkovej vety skutok spáchal dňa 16.08.2014, t.j. po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013. čo bolo dňa 28.05.2013, takže v danom prípade nejde o súbeh, ale o recidívu.

c/poľahčujúce a priťažujúce okolnosti

Súd I. stupňa taktiež vo výroku o treste nestanovil jednotlivé poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti a napokon ani ich vzájomný pomer, na čo oprávnené poukazoval odvolateľ vo svojom podanom odvolaní.

Odvolací súd určil poľahčujúce či priťažujúce okolnosti a stanovil ich vzájomný pomer a zistil, že z poľahčujúcich okolností boli zistené štyri a to poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. b/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný mladistvý sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v dôsledku nedostatku vedomosti alebo skúseností, následne podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j. že pred spáchaním skutku viedol riadny život, v ďalšom podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný mladistvý sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval a napokon podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (ZSP 8/2014), z obsahu ktorého vyplýva, že ak obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a takéto vyhlásenie je následne prijaté, možno v danom prípade uznať existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., čo napokon odvolací súd aj učinil.

Odvolací súd zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti a to uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný mladistvý už bol za trestný čin odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra trestov.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 4:1 a preto s poukazom na § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica trestnej sadzby upravuje tým, že sa znižuje o jednu tretinu.

d/ výmera trestu

Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., je trestná sadzba je daná rozpätím 7 a 12 rokov. V osobe obžalovaného však ide o mladistvého, takže po aplikácii § 117 ods. 1 Tr. zák. sa trestná sadzba u neho znižuje o polovicu na upravenú trestnú sadzbu danú rozpätím 2 až 6 rokov.

Po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. sa sadzba 2 až 6 rokov znižuje na rozpätie 2 až 4 roky a 8 mesiacov.

Následne bolo potrebné brať do úvahy skutočnosť, že obžalovaný mladistvý spáchal viacero úmyselných trestných činov, z ktorých boli celkovo tri zločiny lúpeže a jeden prečin krádeže spáchané viacerými skutkami, takže bolo potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. a ukladať trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady za použitia znenia po náleze Ústavného súdu SR. Ako

súd I. stupňa, tak aj odvolací súd musel teda pri ukladaní trestu vychádzať z definitívnej upravenej trestnej sadzby je 2 až 7 rokov.

V ďalšom musel odvolací súd vychádzať zo skutočnosti, že uložený spoločný súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (podmienka stanovená v § 41 ods. 3 a § 42 ods. 1 Tr. zák.), čo v tomto prípade bolo dodržané, pretože doposiaľ najprísnejším predchádzajúcim zbiehajúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Odvolací súd teda obžalovanému mladistvému H. O. uložil spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý je uložený v polovici vyššie uvedenej upravenej trestnej sadzby.

Odvolací súd zároveň postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/115/2013 zo dňa 17.02.2014, rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/44/2013 zo dňa 27.02.2014 a napokon aj rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/131/2013 zo dňa 25.06.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

e/ zaradenie do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody

Súd I. stupňa pochybil aj pri zaradení obžalovaného mladistvého do príslušného ústavu na výkon trestu, keď tohto zaradil v rozpore so zákonom do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa bol totiž obžalovaný mladistvý ešte mladistvý, takže v súlade s ustanovením § 117 ods. 4 Tr. zák. mal byť správne zaradený do ústavu pre mladistvých. V čase rozhodovania odvolacieho súdu však obžalovaný mladistvý nadobudol plnoletosť a to dňa 28.08.2015 a keďže obžalovaný mladistvý sa celej trestnej činnosti dopustil ako mladistvý, odvolací súd ho podľa § 117 ods. 5 Tr. zák. pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. V tomto smere odvolací súd poukazuje, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu obžalovaný mladistvý má 18 rokov a 1 mesiac, čím je splnená podmienka uvedená v § 117 ods. 5 Tr. zák.

f/ účel trestu

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V prvom rade trest odňatia slobody uložený takým spôsobom, ako ho uložil odvolací súd, zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným mladistvým tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie takého druhu a výmery trestu a spôsobe jeho výkonu sa nebude obžalovaný nachádzať na slobode, žiť a ani pacovať, resp. tráviť svoj voľný čas.

V druhom rade uložený trest odňatia slobody odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že trestná činnosť, pre ktorú je obžalovaný mladistvý stíhaný, je v súčasnej dobe mimoriadne rozšírená a to najmä v dôsledku enormného nárastu násilnej a majetkovej trestnej činnosti prakticky po celom území Slovenskej republiky. Uloženie trestu odňatia slobody spôsobom, akým bol uložený odvolacím súdom, ostatných možných páchatelov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložený trest odňatia slobody odvolacím súdom dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného mladistvého spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú v rámci práve takým spôsobom a najmä následkom, ako v tomto prejednávanom prípade. Trest uložený odvolacím súdom určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že trest uložený odvolacím súdom korešponduje s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prihliadaní na spôsob spáchania trestného činu a najmä jeho následok, odvolací súd konštatuje, že obžalovaný mladistvý neoprávnenne zasiahol do ľudskej slobody a majetku iných fyzických osôb.

Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného mladistvého, odvolací súd konštatuje, že v jeho prípade ide priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko chcel a aj porušil záujem chránený Trestným zákonom, t.j. ľudskú slobodu a majetok iného.

Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatel'a, ktorý bol doposiaľ súdne viac krát trestaný takmer výlučne za trestné činy lúpeží. Ide o osobu silno a dlhodobo narušenú, vyrastajúcu v neuspokojivých podmienkach a teda v konečnom dôsledku ide o špeciálneho recidivistu, ktorý sa do dnešného dňa dopusti celkovo štyroch lúpeží. V súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu za lúpežnú trestnú činnosť.

Čo sa týka možnosti nápravy osoby obžalovaného mladistvého, odvolací súd si uvedomuje, že ide o človeka, na ktorého je potrebné v dôsledku miery je narušenia a možnosti jeho nápravy pôsobiť výlučne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere štyri roky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a chyby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.